

Vidlák: Naděje, že vše dobře dopadne

- CZ24 News | 24. prosince 2022

ČESKO: Včera jsem si tak pro zajímavost projížděl svoje texty, které jsem pouštěl o vánocích v minulých letech. Jeden se mi tak zalíbil, že ho dneska pustím znovu a jen k němu maličko připišu pár vět. Je totiž optimistický a plný hentěch křesťanských hodnot. Obojího teď máme zapotřebí. Já navíc strávím letošní vánoce mimo kostel, protože tam od posledních událostí nejsem vítaný, ale o to spíš si otevru alespoň tu knihu knih. Vlastně vám dneska píšu to, co bych rád někdy v kostele slyšel...

Kdybychom si biblické texty Nového zákona seřadili podle stáří od nejstaršího k nejmladšímu, nebyla by na prvním místě evangelia, ale Pavlovy epištoly, které jsou dneska skoro až na konci. Nejprve apoštolové psali dopisy svým bratrům a sestrám a až později začalo být důležité tu ústní tradici nějak zaznamenat.

Největší apoštol - Pavel, který s evangeliem procestoval velkou část tehdejší Římské říše, ten se o vánočním příběhu Ježíše zmínil v jedné jediné větě. Totiž, že byl narozen z ženy. Žádné početí z ducha svatého, žádný Betlém, žádní tři králové. Narodil se jako člověk. Tečka. Jsme dvacet až třicet let po Ježíšově smrti a první křesťané, kteří jsou už v celé řecké části římské říše, se bez vánoc docela dobře obejdou.

První se do nějakého většího sepisování o Ježíšově životě chopil evangelista Marek, který je ale zoufale stručný. Začíná ve chvíli, kdy si Ježíš tak nějak vzpomněl, že by mohl pověsit tesařinu na hřebík a stát se mesiášem. Opět... žádné vánoce, žádný Betlém, žádní pastuškové kolem jesliček. Nic.

Pak přicházejí evangelisté Matouš s Lukášem, kteří už oba mají ten Betlém, jesličky a tři krále. Matouš je spíše ponurý, hned po vánočním příběhu následuje vraždění betlémských nevinátek a vůbec celé Ježíšovo narození je problém. Nejprve dlouhá cesta v těhotenství, pak není v Betlémě kam složit hlavu, pak pár darů a pak úprk do Egypta. Nic moc z čeho by stálo za to slavit vánoce.

Evangelista Lukáš naopak píše optimistický příběh tak jak ho všichni známe. Andělé zvěstující velikou novinu a radost, která bude pro celé lidstvo, pastýři spěchají k jesličkám, mudrci z východu přinášejí dary, svítí veliká hvězda, na nebesích vládne radost...

Dnešní betlémy a vůbec celé vánoce, to všechno je podle Lukáše. Stalo se něco velkého, velkolepého, co změnil svět. Až jednou.. za dlouho, ale stane se to.

Oba evangelisté pak v podstatě v každé větě používají texty ze Starého zákona, především z proroků, kteří odkazují, že jednou nějaký mesiáš přijde. Na teologické fakultě byste se z příslušných přednášek dozvěděli, že celé Ježíšovo narození popisují evangelisté tak, aby došlo na předpovědi těch starozákonních textů. Celé věty, celé odstavce jsou v podstatě přímo odcitovány a použity.

Proč tomu tak je?

Inu, kdybychom měli jen evangelistu Marka a Pavlovy epištoly, mohli bychom to brát tak, že Bůh už se prostě nemohl na svět dívat a tak prostě náhodně vybral někoho, kdo se mu zrovna jevil vhodný a tak nějak ad hoc z něj udělal Mesiáše.

Evangelisté Matouš a Lukáš naopak dělají vše proto, aby Boží jednání byl plán. Naplnil se čas a přišel mesiáš. Žádný boží rozmar, vše jde podle plánu. Toto vědomí se dochovalo dodnes, je součástí křesťanství a je to podle mě jedna z těch okolností, že křesťanství ve všeobecném mišmaši mnoha

náboženství a kultů obstálo, pak přežilo pronásledování, zničení Římské říše a přežilo dodnes přes celý středověk i světové války.

Bůh má plán. Nic není náhoda. Pokud je na světě zle, pokud život nestojí za nic, je to přechodné. Na konci všeho bude stát Mesiáš, protože Bůh to má ve své moci. Na konci všeho to dobře dopadne, Bůh nekoná náhodně, všechno, co se děje, se dít má a ze všeho existuje východisko, všechno zlé se obrátí v dobré a žádná katastrofa nepotrvá věčně.

Až budete dneska u stromečku, vzpomeňte si na to, že byli dva evangelisté, kteří na začátek příběhu přidali tu naději, že vše má svůj smysl, vše je pod kontrolou a až nastane ten správný čas, vše se vyjeví a vše dobře dopadne. Tohle slavíme o vánocích. Naději, že dějiny jdou i přes různá úskalí vpřed, netočí se v kruhu, ze všeho je východisko a i když to tak dneska nevypadá, vše se v dobré obrátí.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)